Jednací číslo: **45T 4/2017** - 521

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 12.10.2017 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Šárky Skalské a soudců přísedících Ing. Miluše Sedláčkové a Jaromíra Malchara t a k t o :

Obžalovaný

Libor Š . ,

nar. xxx v xxx, OSVČ, trvale bytem xxx,

a obžalovaná právnická osoba

AKZUZ s.r.o. „v likvidaci“,

IČ: 28294246, se sídlem tř. T.G. Masaryka 650, ve Frýdku – Místku,

j s o u v i n n i ,

ž e

v době od 27.8.2012, poté co v Ostravě, v sídle Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, na ul. 28. října 117, prostřednictvím spol. AKZUZ s.r.o., IČ 28294246, se

sídlem tř. T.G. Masaryka č. 650, Frýdek - Místek, kde obžalovaný Libor Š. působil jako jednatel, dne 27.8.2012 s Moravskoslezským krajem, zastoupeným Krajským úřadem v Ostravě, jako poskytovatelem, uzavřeli Smlouvu o realizaci grantového projektu v rámci globálního grantu operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost s nepřímými náklady, spolufinancovaného ze státního rozpočtu ČR a Evropského sociálního fondu ev. č. 01943/2012/RRC, s názvem projektu "Jazyková kvalifikace zaměstnanců v automobilovém průmyslu v Moravskoslezském kraji" pod registračním číslem projektu CZ.1.07/3.2.07/03.0039, s celkovými způsobilými výdaji do výše 2.920.949,02 Kč, z toho s podílem národního spolufinancování ze státního rozpočtu ČR do částky 438.142,36 Kč a s podílem příspěvku z Evropského sociálního fondu do částky 2.482.806,66 Kč, nejprve v průběhu realizace projektu řádně plnili smlouvou stanovené povinnosti a předložili průběžné monitorovací zprávy č. 1, 2 a 3, avšak následně, po ukončení realizace projektu, oproti povinnostem, ke kterým byli jako společnost a statutární zástupce příjemce dotace zavázáni, v termínu do 31.10.2014, což byl termín stanovený čl. VI odst. 13 smlouvy a čl. VII odst. 12 smlouvy, ani později, nepředložili závěrečnou monitorovací zprávu, která se váže k ukončení projektu a zejména řádně nevyúčtovali část z celkově poskytnuté zálohy, a to v částce 148.408,25 Kč a současně nepředložili žádné doklady dokumentující způsob použití této sumy a neučinili tak ani po opakovaných výzvách ze strany poskytovatele dotace, kdy z této příjemcem řádně nevyúčtované části zálohy činí prostředky Evropského společenství částku 126.147,01 Kč a prostředky státního rozpočtu ČR pak částku 22.261,24 Kč, a tímto svým jednáním, kdy znemožnili zjištění, zda poskytnuté dotační prostředky byly užity smlouvou stanoveným způsobem, způsobili poskytovateli dotace, tedy České republice, Moravskoslezskému kraji, škodu ve výši 148.408,25 Kč,

t e d y

<u>obžalovaný Libor Š.</u>

předložil neúplné doklady vztahující se k výdajům souhrnného rozpočtu spravovaných Evropskou unií a tím umožnil nesprávné použití finančních prostředků z některého takového rozpočtu a způsobil činem větší škodu,

obžalovaná právnická osoba AKZUZ s.r.o. „v likvidaci“

předložila neúplné doklady vztahující se k výdajům souhrnného rozpočtu spravovaných Evropskou unií a tím umožnila nesprávné použití finančních prostředků z některého takového rozpočtu a způsobila činem větší škodu,

č í m ž s p á c h a l i

obžalovaný Libor Š.

přečin poškození finančních zájmů Evropské unie podle ust. § 260 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku,

obžalovaná právnická osoba AKZUZ s.r.o. „v likvidaci“

přečin poškození finančních zájmů Evropské unie podle ust. § 260 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku,

a z a t o s e o d s u z u j í

obžalovaný Libor Š.

Podle § 260 odst. 3 tr. zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání 1 /jednoho/ roku.**

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu **podmíněně odkládá na zkušební dobu v délce 2 /dvou/ roků.**

Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 68 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku **se ukládá peněžitý trest ve výměře 50.000,- Kč** /padesáttisíckorunčeských/, což představuje 500 celých denních sazeb po 100,- Kč.

Podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku se pro případ, že by peněžitý trest ve stanovené lhůtě nebyl vykonán, stanoví **náhradní trest** odnětí svobody v trvání 2 /dvou/ měsíců.

obžalovaná právnická osoba AKZUZ s.r.o. „v likvidaci“

Podle § 16 odst. 1 zákona č. 418/2011 Sb. **k trestu zrušení právnické osoby.**

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozený Moravskoslezský kraj, Krajský úřad Ostrava, 28. října 117, Ostrava se svým nárokem na náhradu škody **odkazuje** na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

Na základě dokazování, které bylo provedeno jak v přípravném řízení, tak v průběhu hlavního líčení bylo zcela jednoznačně prokázáno, že obžalovaný Libor Š. a obžalovaná právnická osoba AKZUZ s.r.o. „v likvidaci“ se dopustili trestného jednání, které je popsáno ve výrokové části rozsudku a to tím způsobem, že obžalovaný Libor Š., jakožto jednatel společnosti AKZUZ s.r.o., uzavřel dne 27.8.2012 s Moravskoslezským krajem, zastoupeným Krajským úřadem v Ostravě jako poskytovatelem, Smlouvu o realizaci grantového projektu v rámci globálního grantu operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost s nepřímými náklady, spolufinancovaného ze státního rozpočtu ČR a Evropského sociálního fondu s názvem projektu „Jazyková kvalifikace zaměstnanců v automobilovém průmyslu v Moravskoslezském kraji“, s celkovými způsobilými výdaji do výše 2.920.949,02 Kč, kdy nejprve v průběhu realizace projektu řádně plnili smlouvou stanovené povinnosti a předložili průběžné monitorovací zprávy č. 1 až 3, avšak následně po ukončení realizace projektu oproti povinnostem, ke kterým byli jako společnost a statutární zástupce příjemce dotace zavázáni, ve stanoveném termínu do 31.10.2014, ani později, nepředložili závěrečnou monitorovací zprávu, která se váže k ukončení projektu a zejména řádně nevyúčtovali část z celkově poskytnuté zálohy, a to v částce 148.408,25 Kč a současně nepředložili žádné doklady dokumentující způsob použití této sumy a neučinili tak ani po opakovaných výzvách ze strany poskytovatele dotace, kdy tímto způsobem znemožnili zjištění, zda poskytnuté dotační prostředky byly užity smlouvou stanoveným způsobem a

poskytovateli dotace, tedy České republice, Moravskoslezskému kraji, způsobili škodu v celkové výši 148.408,25 Kč.

Obžalovaný Libor Š. v přípravném řízení využil svého zákonného práva a k věci odmítl vypovídat.
Obsáhle se k podstatě sděleného obvinění vyjádřil u hlavního líčení dne 11.10.2017, kdy zejména popsal vývoj svého podnikání i okolnosti žádosti o poskytnutí dotace pro firmu AKZUZ s.r.o. Obžalovaný uvedl, že v minulosti působil v jazykové škole x a v průběhu fungování tohoto podnikání vznikl nápad, že by mohlo být zažádáno o dotaci z Moravskoslezského kraje, neboť v té době jazyková škola vzdělávala komerčně Hyundai Motors a bylo třeba pro tento automobilový průmysl vymyslet nějaký společný projekt. Ve spolupráci s paní Š., která také fungovala v jazykové škole Miramare na pobočce ve Frýdku – Místku, byl vymyšlen tento společný projekt, bylo požádáno o dotaci, žádost byla schválena a projekt začal být realizován. Do počátku roku 2014 vše probíhalo bez problémů, ale následně v únoru či březnu 2014 došlo k hádkám s bývalým společníkem, přišly první exekuce na společnost jazyková škola Miramare s.r.o. a problémy se nahromadily. Na svou obhajobu obžalovaný uvedl, že celý projekt probíhal dle regulí, pouze v jeho závěru se neodevzdala závěrečná monitorovací zpráva, i když on sám několikrát vyzýval své spolupracovnice paní K. či Š., aby mu s tím pomohly, protože doklady byly u nich a ony také tento projekt realizovaly. Připustil, že on byl finanční manažer v daném projektu a on se měl snažit, aby závěrečnou zprávu odevzdal. Bohužel se mu to ve stanoveném termínu nepodařilo. Navíc v té době několikrát vyměnil telefon, byl mu zablokován přístup k webu a paní účetní, která měla všechny podklady pro tento projekt, jej v listopadu 2014 opustila a v podstatě zůstal bez kontaktu. Připustil, že nečinnost byla patrně i jeho vinou, neboť on si doklady mohl vyžádat, ale nějak na to pozapomněl a nedával tomu tolik důležitosti, protože se na něj všechno sesypalo. Ihned poté, kdy ho kontaktovala Policie v ČR v roce 2016, tak začal komunikovat a věci řešit. K jednotlivým dotazům pak obžalovaný uvedl, že částka tvořící dotaci byla firmě AKZUZ s.r.o. vyplácena zálohově. On sám pak dokládal, na co peníze byly použity tak, že dával žádost o předčasnou platbu, kdy z větší části zálohu tvořily mzdové náklady. U hlavního líčení pak uvedl, že již v průběhu trestního řízení, a to v nedávné době, dohledal ještě další doklady, které se vztahují k poskytnuté dotaci, avšak jedná se všechno o nepřímé náklady, které firmě vznikly v souvislosti s tím, že pro činnost firmy byla pronajata místnost ve Frýdku – Místku na ul. T.G.M. 650, kde projekt probíhal, kde vedle pronájmu byly hrazeny ještě i další náklady vyplývající z využívání kopírky a další. Ke společnosti AKZUZ s.r.o. obžalovaný uvedl, že byl v této společnosti jednatelem, ačkoliv majitelem této společnosti byl jeho tchán, který mu v roce 2012 v dobré víře společnost předal. On sám totiž chtěl z důvodů zdravotních problémů podnikání ukončit, kdy se však jednalo o zdravou společnost, byla škoda nechat ji ležet ladem, a proto ji obžalovaný převzal v úmyslu pokračovat v jiném typu činnosti, což také následně realizoval. Uvedl také, že v době, kdy žádal o dotaci pro společnost AKZUZ s.r.o., již měl nějaké zkušenosti s evropskou dotací, kdy proběhly nějaké dotace na jazykovou školu Miramare s.r.o. v Jihomoravském kraji, kdy tato dotace byla zrealizována a zcela bez problémů proběhla. Na svou obhajobu dále uvedl, že si v době nedodání závěrečné monitorovací zprávy nebyl vědom důsledků tohoto svého jednání. Domníval se, že bude nějakým způsobem sankcionován krajským úřadem, ale vůbec si nemyslel, že by tímto mohl způsobit nějaký trestný čin. Nebylo jeho záměrem podklady nedoložit. Projekt byl realizován, chtěl tyto doklady doložit, ale k celé situaci došlo vlivem jeho nedbalosti.

V závěru hlavního líčení dne 12.10.2017 obžalovaný dále svou výpověď ještě doplnil, kdy v podstatě znovu zopakoval průběh svého podnikání i okolnosti čerpání poskytnuté dotace a současně vyjádřil lítost nad celým skutkem, kdy uvedl, že nečekal, že to bude mít takové následky. Jednoznačně vyjádřil závěr, že se cítí odpovědný, že jako statutární orgán společnosti měl zajistit, aby byl projekt řádně ukončen a cítí se odpovědný také trestněprávně.

Zmocněnec obžalované právnické osoby AKZUZ s.r.o. „v likvidaci" – Ing. Petr Klus, CSc. – se k nařízenému hlavnímu líčení ze zdravotních důvodů omluvil a jednání před soudem proto proběhlo v jeho nepřítomnosti. U hlavního líčení dne 11.10.2017 pak byla v souladu s ust. § 207 odst. 2 tr. řádu čtena jeho výpověď z přípravného řízení, kterou zmocněnec obžalované právnické osoby učinil dne 22.3.2017. V této výpovědi zmocněnec pouze konstatoval, že byl ustanoven likvidátorem společnosti AKZUZ s.r.o. „v likvidaci", kdy jinak nemá k této společnosti naprosto žádný vztah a nijak blíže se k podstatě sděleného obvinění nevyjádřil.

Již v přípravném řízení a následně také v průběhu hlavního líčení dne 11.10.2017 byly k věci vyslechnuty celkem tři svědkyně, které se vyjádřily z pozice svých funkcí či zaměstnaneckého poměru k otázce dotačního projektu a čerpání dotací společnosti AKZUZ s.r.o. „v likvidaci".

Svědkyně Dagmar K. pracovala ve společnosti AKZUZ s.r.o. v době od 1.9.2012 do konce srpna 2014, kde vykonávala činnost na pozici projektového manažera v souvislosti s předmětným projektem. Ještě dříve také pracovala pro společnost obžalovaného, kdy vedla kurzy anglického jazyka v jazykové škole Miramare pro pobočku ve Frýdku – Místku. Svědkyně uvedla, že v době realizace daného projektu měla od obžalovaného plnou moc, která ji opravňovala k tomu, aby komunikovala s krajským úřadem, tzn., zejména předkládala jednotlivé monitorovací zprávy. Potvrdila, že z jednotlivých výpisů z účtů jí bylo zřejmé, že podstatná část poskytnuté dotace byla použita na mzdové náklady a přehled o používání těchto finančních prostředků měla pouze částečně, neboť dispoziční právo k účtům společnosti měl pouze obžalovaný. Ona sama tedy zpracovávala průběžné monitorovací zprávy, kdy závěrečná monitorovací zpráva již vyhotovena nebyla, protože nebyly doplaceny mzdy za některá období a tudíž nebylo co předkládat do závěrečné monitorovací zprávy, nebylo na základě čeho ji zkompletovat a odevzdat. Sama svědkyně řešila nezaplacenou mzdu vůči své osobě s obžalovaným, ale dohodli se mimosoudně, avšak ví o tom, že vůči společnosti AKZUZ s.r.o. mají nevyrovnané pohledávky také jiní kolegové, kteří se na realizaci projektu podíleli. K vedení účetnictví společnosti AKZUZ s.r.o. svědkyně potvrdila, že toto vedli spíše externí pracovníci, kdy ona sama dostávala pouze výstupy, které potřebovala do jednotlivých monitorovacích zpráv. Pracovní poměr měla svědkyně ukončit v srpnu 2014 a tím, že nemohla být zkompletována závěrečná monitorovací zpráva, tak se z krajského úřadu po nějaké době ozvali, kontaktovali svědkyni a ona sama jim předala kontakt na obžalovaného, aby se nějak dohodli. Potvrdila také, že i ona se s obžalovaným spojila s tím, co by bylo možno ve věci udělat, kdy mu řekla, že by byla ochotna zprávu zpracovat, pokud k tomu bude mít veškeré podklady a pokud se domluví na nějaké odměně za tuto práci.
Ke konkrétním dotazům svědkyně také upřesnila, že o tom, jaké byly konkrétní finanční toky, se dozvídala převážně z poskytnutých bankovních výpisů. Naznačila

také svou domněnku, že peníze z dotace byly částečně použity na něco jiného, ale na co konkrétně, to svědkyně neví. Potvrdila, že na vyplacení další zálohové částky se vždy netrpělivě čekalo, neboť teprve pak bylo možno nakoupit nějakou další výpočetní techniku nebo něco podobného, avšak vždy po dohodě s obžalovaným, protože on musel uhradit případné faktury a vyplácet mzdy. Obžalovaný tedy rozhodoval o tom, co a kdy se zaplatí. Svědkyně se vyjádřila také k otázce nepřímých nákladů, kdy specifikovala, že jsou to peníze, které mohly vzniknout při realizaci daného projektu do určité procentuální výše z poskytnutých zálohových plateb. Tyto peníze mohly být použity na výdaje typu účetní, pronájmy prostor a nemusely se dokládat žádnými fakturami.

Svědkyně Dana Š. také v uvedeném období spolupracovala s obžalovaným Liborem Š., a to ve společnosti Miramare, kdy v podstatě přešla na pobočku ve Frýdku – Místku. Vysvětlila také, proč byla dotace žádána na společnost AKZUZ s.r.o. a nikoliv na jazykovou školu Miramare, kdy to bylo z toho důvodu, že právě společnost AKZUZ s.r.o. měla sídlo v Moravskoslezském kraji, kdežto jazyková škola měla sídlo v kraji Jihomoravském. Obžalovaný svědkyni oslovil s nápadem, že by bylo možné vymyslet nějakou dotaci i pro pobočku ve Frýdku – Místku, která by byla realizována právě přes společnost AKZUZ s.r.o. Svědkyně proto vymyslela téma: „Výuka zaměstnanců v automobilovém průmyslu“, ale vzhledem k tomu, že měla malé dítě, nechtěla v té dotaci dále nějak fungovat a zvolila odchod na mateřskou dovolenou. U hlavního líčení svědkyně výslovně uvedla, že ta dotace byla žádána i proto, že již v té době měl obžalovaný velké finanční problémy a všichni doufali, že mu tato dotace pomůže se z těch problémů nějak dostat, aby to nadále nepoškozovalo i další pobočky fungující v jazykových školách. Svědkyně také obsáhle popsala důvody těchto vzniklých finančních problémů, které dle jejího názoru vznikly odkupem společnosti Miramare ze strany obžalovaného, kdy bývalý společník této společnosti dle jejího názoru v době odkupu nadhodnotil hodnotu celé firmy a obžalovaný měl pak vážné problémy tuto společnost zaplatit. Popsala situaci ve firmě, která vypadala tak, že každé ráno zaměstnankyně nejprve běžely k účtu, aby zjistily, kolik peněz přišlo a kam je možno rozeslat, neboť zaměstnancům se dlužilo na výplatách, a to i několik měsíců. Každý den volalo množství lidí, že nemají výplaty, nejsou zaplaceny nájmy, poplatky atd. Její práce v té době víceméně spočívala v tom udržet lektory a pracovat skoro zadarmo, než se vše urovná a komunikovat s věřiteli. Proto všichni doufali, že když obžalovaný získá nějaké prostředky z dotace, tak mu to pomůže, ustojí tuto situaci a můžou se z toho všichni „vyhrabat“. I někteří zaměstnanci obžalovanému pomáhali, a to i finančně, kdy ona sama mu konkrétně dala 100.000,- Kč, když na tom byl nejhůř, ale přesto to nevyšlo.

Svědkyně Ing. Bc. Ivona C. působí na Krajském úřadu Moravskoslezského kraje jako referentka oddělení strukturálních fondů a v rámci této své činnosti prováděla administraci i následnou kontrolu plnění podmínek, vyplývajících ze smlouvy o poskytnutí dotace.
Jak v přípravném řízení, tak také u hlavního líčení tato svědkyně podrobně popsala průběh schvalovacího procesu daného projektu i průběh jeho následného fungování. Mimo jiné uvedla, že projekt byl realizován v podstatě celou dobu v pořádku a nikdy nebyl náznak, že by docházelo k něčemu nesprávnému, nic nesignalizovalo k tomu, že by tam bylo něco v nepořádku nebo se něco nedařilo. Tři monitorovací zprávy byly předloženy řádně a včas, kdy výdaje souhlasily s rozpočtem a celý harmonogram projektu byl plněn tak, jak bylo v projektové žádosti schváleno. Ke dni 31.10.2014

měla být předložena závěrečná monitorovací zpráva, kde měla společnost shrnout veškeré skutečnosti, které se v projektu udály, doložit všechny moduly a vyúčtovat zálohové platby, které v té době byly poskytnuty. Tato závěrečná monitorovací zpráva však předložena nebyla, svědkyně sama na to přišla v podstatě až koncem roku 2014, a to počátkem prosince. V té době se sama snažila kontaktovat obžalovaného a radila mu, aby závěrečnou monitorovací zprávu, byť po termínu, podal, že samozřejmě za to bude nějaká drobná sankce, ale ať se snaží podat byť i neúplnou zprávu, kdy poté existují opravné prostředky a bude mu dána lhůta pro doplnění náležitostí, kdyby mu něco scházelo. Obžalovaný tehdy říkal, že se pokusí nějak domluvit s bývalou projektovou manažerkou, ale poté už se neozval a stal se nekontaktní. Zůstaly tedy nevyúčtované finanční prostředky ve výši 730.000,- Kč, kdy žádným způsobem nebylo doloženo, jak s těmito prostředky bylo firmou naloženo. Teprve následně na podzim roku 2016 doložil obžalovaný ještě nějaké další doklady, kdy v podstatě sami pracovníci krajského úřadu tyto doklady zkoumali a spárovali s jednotlivými částkami poskytnuté dotace a nakonec zůstala nedoložená částka ve výši cca 148.000,- Kč, která zůstává nepodložena do současné doby.
K jednotlivým dotazům svědkyně také uvedla, že v rámci projektu měl žadatel schválen určitý obnos, tj. částku přímých výdajů, které bylo nutno doložit vždy účetním dokladem a pak k těmto přímým výdajům bylo procentuálně stanoveno 18 % výdajů nepřímých. Tyto výdaje nebyl žadatel povinen žádným způsobem dokládat, tzn., mohl je použít na jakýkoliv jiný výdaj související s projektem anebo také na výdaj s projektem nesouvisející. V rámci jednotlivě předkládaných monitorovacích zpráv byly vždy účtovány v plné výši také nepřímé výdaje. V průběhu výpovědi této svědkyně obhajoba předložila další doklady, které byly postupně obžalovaným dohledány, kdy se však v plné výši jedná o tzv. nepřímé výdaje, tj. pronájmy prostor, kde probíhala výuka. Svědkyně však k tomu uvedla, že tyto výdaje nelze zahrnout do nepřímých výdajů, neboť by musely být k tomu doloženy přímé výdaje, z nichž by příslušná částka nepřímých výdajů byla dopočítána. Současně uvedla, že obžalovaný měl možnost konkrétně výdaje na nájmy zahrnout do přímých výdajů, avšak nájmy vůbec nebyly součástí rozpočtu tohoto projektu, přestože být mohly. Zbývající částka ve výši 148.000,- Kč tedy nemůže být pokryta pouze nepřímými výdaji, protože obžalovaný už tyto prostředky dostal předtím. Svědkyně také předložila u hlavního líčení platební výměr na odvod za porušení rozpočtové kázně, a to v celkové výši 2.462.485,- Kč. Tento platební výměr je datován dnem 24.11.2015 a svědkyně k němu uvedla, že je pravomocný. Jedná se o kompletní částku vyplacených finančních prostředků, která byla celkem v projektu vyplacena ze strany Krajského úřadu Moravskoslezského kraje společnosti AKZUZ s.r.o.

Jako důkaz soud vyhodnotil také jednotlivé listinné materiály založené ve spise, které byly v průběhu hlavního líčení předloženy stranám k nahlédnutí, a to v souladu s ust. § 213 odst. 1 tr. řádu.

Jedná se zejména o **doklady předložené Krajským úřadem Moravskoslezského kraje,** založené ve svazku 1 na č.l. 58 – 181. Vedle tří průběžných monitorovacích zpráv (doložených příslušnými doklady) jsou zde také výpisy z účtu globálního grantu Moravskoslezského kraje, které dokladují, že příjemci byly jednotlivé platby zasílány. Podstatná však je vlastní **Smlouva o realizaci grantového projektu** (č.l. 78 – 85), z níž vyplývá, že tuto smlouvu podepsal v měsíci srpnu 2012 za společnost AKZUZ s.r.o. její jednatel – obžalovaný Libor Š. – a za Moravskoslezský kraj byla smlouva podepsána tehdejším hejtmanem Ing. Jaroslavem Palasem. Z této smlouvy pak

zcela jednoznačně vyplývá způsob poskytnutí dotace i její výše, tj. celková částka 2.920.949,02 Kč, jakož i podmínky použití této finanční podpory. Právě z článku IV.-3 mimo jiné vyplývá, že neoprávněným použitím prostředků finanční podpory se pro účely této smlouvy rozumí zejména jakýkoliv výdej prostředků na úhradu nákladů nesouvisejících s realizací projektu nebo nelze-li prokázat, jak byly použity. Z textu smlouvy je pak také zřejmé, že projekt měl být ukončen ke dni 31.8.2014, a to závěrečnou monitorovací zprávou. Právě tato zpráva již doložena nebyla a z jednotlivých výzev Krajského úřadu Moravskoslezského kraje (č.l. 161 a násl.) je zřejmé, že poskytovatel dotace se opakovaně snažil obžalovaného a spol. AKZUZ s.r.o. přijmout k předložení této závěrečné zprávy byť dodatečně, avšak neúspěšně.
Z **účetních dokladů,** vztahujících se k firmě AKZUZ s.r.o., založených na č.l. 187 a násl. pak vyplývá finanční situace této firmy, zejména v roce 2013. Obdobné skutečnosti jsou pak zřejmé také ze **sdělení zdravotních pojišťoven** k výši nezaplaceného pojistného za jednotlivé zaměstnance (č.l. 265 – 276). Ze **sdělení Raiffeisenbank** (č.l. 279 a násl.) je zřejmé, že u tohoto bankovního ústavu měla veden účet jak společnost AKZUZ s.r.o., tak fyzická osoba obžalovaného Libora Š. Z jednotlivých výpisů z těchto účtů lze vysledovat pohyby na účtech v inkriminovaném období a rovněž poměrně vysoké vklady hotovosti na soukromý účet obžalovaného Libora Š. v průběhu roku 2013. Ze sdělení Raiffeisenbank mimo jiné vyplývá, že obžalovaný jako fyzická osoba získal u této banky také v roce 2009 dva spotřebitelské úvěry, a to na částky 402.070,- Kč a 463.861,- Kč a oba tyto produkty byly ukončeny počátkem července 2014. Další spotřebitelský úvěr pak obžalovaný získal v měsíci červnu 2014, a to na částku 604.550,- Kč a tento produkt je dle sdělení banky dosud aktivní.
Ze založených **dokladů ke spol. AKZUZ s.r.o.** (č.l. 381 – 401) pak vyplývá, že tato společnost byla zapsána v obchodním rejstříku dne 30.6.2008, kdy předmětem podnikání byla hostinská činnost a jediným jednatelem pan Miroslav V. Dne 15.11.2011 je jako další jednatel zapsán obžalovaný Libor Š. a jako způsob jednání je uvedeno, že jménem společnosti jedná jednatel samostatně. Společnost byla nejdříve zapsána u obchodního rejstříku vedeného Krajským soudem v Brně, avšak od 13.1.2012 je vedena u obchodního rejstříku Krajského soudu v Ostravě pod sp.zn. C 38646. Z dalších založených listinných důkazů, zejména usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 9.11.2015, sp.zn. 29Cm 110/2015 je zřejmé, že spol. AKZUZ s.r.o. byla zrušena s likvidací a likvidátorem byl jmenován Libor Š. Následně byla tato osoba z funkce likvidátora odvolána a likvidátorem byl jmenován Ing. Petr Klus, CSc. (rozhodnutí KS v Ostravě ze dne 13.9.2016). Z listinných důkazů na č.l. 402 – 419 je pak zřejmý **přehled exekucí** jednak na fyzickou osobu obžalovaného Libora Š., ale také na právnickou osobu AKZUZ s.r.o. „v likvidaci“. V případě obžalovaného Libora Š. výše exekučních titulů představuje celkovou částku cca 2.200.000,- Kč, u právnické osoby AKZUZ s.r.o. „v likvidaci“ se jedná o částku cca 3.600.000,- Kč.

V průběhu hlavního líčení byl ze strany svědkyně Ing. Bc. C. předložen pravomocný **platební výměr** na odvod za porušení rozpočtové kázně, o němž v průběhu své výpovědi hovořila, který zní na částku 2.462.485,- Kč a byl vydán dne 24.11.2015. Tato částka představuje přesný součet všech vyplacených záloh spol. AKZUZ s.r.o. v případě poskytnuté dotace.
Doklady, které u hlavního líčení předložila obhajoba, jež mají dokládat celkovou částku ve výši 189.816,- Kč, pro skutkové posouzení věci nemají další význam, neboť, jak bylo objasněno v průběhu výpovědi výše zmíněné svědkyně, jedná se

pouze o nepřímé náklady, které již nebylo možno zahrnout do výše poskytnuté dotace.

Po provedeném dokazování soud hodnocením důkazů ve smyslu ustanovení § 2 odst. 6 tr. řádu dospěl k jednoznačnému závěru o vině obžalovaného Libora Š. i obžalované právnické osoby AKZUZ s.r.o. „v likvidaci“ a jejich trestné jednání právně kvalifikoval v souladu s podanou obžalobou jako přečin poškození finančních zájmů Evropské unie podle ustanovení § 260 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku, a to z následujících důvodů:

Trestného jednání podle § 260 odst. 1 tr. zákoníku se dopustí ten, kdo vyhotoví, použije nebo předloží nepravdivé, nesprávné nebo neúplné doklady nebo v takových dokladech uvede nepravdivé nebo hrubě zkreslující údaje vztahující se k příjmům nebo výdajům souhrnného rozpočtu Evropské unie nebo rozpočtů spravovaných Evropskou unií nebo jejich jménem, anebo takové doklady nebo údaje zatají a tím umožní nesprávné použití nebo zadržování finančních prostředků z některého takového rozpočtu nebo zmenšení zdrojů některého takového rozpočtu. Pachatel tedy výše popsaným jednáním umožní nesprávné použití finančních prostředků nebo zadržování finančních prostředků z některého z Evropských rozpočtů, anebo snížení zdrojů některého takového rozpočtu tím, že vytvoří reálnou možnost k vyvolání těchto škodlivých následků (k nim však dojít nemusí). Souhrnným rozpočtem Evropské unie se rozumí plán veškerých příjmů a výdajů EU, každoročně sestavovaný na principu jednoty, vyrovnanosti a univerzality. Návrh rozpočtu předkládá komise Radě, jež odpovídá za rozpočet EU společně s Evropským parlamentem. Rozpočet schvaluje Evropský parlament na základě návrhu předloženého ve společné dohodě Evropského parlamentu, Rady a Komise. Pod rozpočtem spravovaným Evropskou unií nebo jejím jménem, se rozumí tzv. další rozpočty, neboli výdaje a příjmy, které jsou spravovány přímo nebo na základě pravomoci delegované EU a jeho orgány nebo institucemi. Jedná se např. o prostředky typu tzv. „povstupních“ fondů. Kvalifikovaná skutková podstata dle odst. 3 tohoto zákonného ustanovení je pak naplněna v případě, že pachatel způsobí činem uvedeným v odst. 1 nebo 2 větší škodu.

Obžalovaný Libor Š. v průběhu řízení před soudem vytýkanou trestnou činnost v podstatě doznal, když připustil, že skutečně zažádal jménem společnosti AKZUZ s.r.o., o předmětnou dotaci, tuto také získal a čerpal. Uvedl také, že nejprve řádně předkládal jednotlivé monitorovací zprávy a pouze v závěru celého projektu – v důsledku své vlastní nedbalosti a také navršení více problémů najednou – již řádně celý projekt neukončil a doznal, že závěrečnou monitorovací zprávu nepředložil, a to ani následně. Přestože je zřejmé, že jednateli obžalované právnické osoby společnosti AKZUZ s.r.o. byly v průběhu doby, která je podstatná pro toto trestní řízení, dvě osoby, a to jak obžalovaný Libor Š., tak druhý jednatel Miroslav V., v průběhu celého trestního řízení bylo prokázáno, že to byl právě obžalovaný Libor Š., který byl jedinou osobou, která celý projekt vyřizovala, podepisovala smlouvy, fakticky řídila společnost a nakládala s poskytnutou dotací a druhý jednatel se žádným způsobem na této činnosti společnosti již nepodílel. Za jednání, které je předmětem tohoto trestního řízení, je tak trestně odpovědný, kromě samotné právnické osoby, právě pouze obžalovaný Libor Š.
Doznání obžalovaného Libora Š. pak zcela koresponduje s výpověďmi svědkyň, které v té době spolupracovaly s obžalovaným (Dagmar K., Dana Š.) a vyjádřily se

k fungování společnosti AKZUZ s.r.o. v té době i způsobu použití finančních prostředků z poskytnuté dotace. Také svědkyně Ing. Bc. Ivona C., jakožto pracovnice Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, pak potvrdila tu skutečnost, že po schválení předmětné dotace společnosti AKZUZ s.r.o. nejprve vše probíhalo v pořádku, řádně byly podávány jednotlivé monitorovací zprávy a teprve v závěru celého projektu vznikl problém, kdy obžalovaný nedoložil požadované podklady a zejména nebyla předložena závěrečná monitorovací zpráva, která by oprávněnost celého projektu potvrdila. Obžalovaný se stal nekontaktním a zůstala nedoložena žalovaná částka ve výši 148.408,25 Kč z poskytnuté dotace. Kromě těchto svědeckých výpovědí je trestná činnost dokládána také řadou listinných důkazů vztahujících se k poskytnuté dotaci, z nichž jednoznačně vyplývá čerpání finančních prostředků společnosti AKZUZ s.r.o. a zejména ta skutečnost, že část poskytnutých finančních prostředků a způsob jejich využití řádně doložena nebyla. Z těchto založených listinných materiálů je také zcela zřejmé, že o dotaci požádala a tato byla také poskytnuta společnosti AKZUZ s.r.o., kdy jménem této společnosti jednal a smlouvu uzavřel právě obžalovaný Libor Š. O trestní odpovědnosti obžalovaného Libora Š. tedy soud neměl žádné pochybnosti a z hlediska naplnění subjektivní stránky se obžalovaný tohoto trestného jednání dopustil v úmyslu nepřímém dle ustanovení § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, kdy zcela jednoznačně věděl, že svým jednáním může způsobit porušení zákonem chráněného zájmu a pro případ, že se tak stane, s tím byl srozuměn.

Trestní odpovědnost obžalované právnické osoby, tj. společnosti AKZUZ s.r.o. „v likvidaci“, je posuzována podle samostatného zákona č. 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim. Na základě důkazů, které byly provedeny v tomto řízení, dospěl soud k jednoznačnému závěru také o vině a trestní odpovědnosti obžalované právnické osoby, tj. společnosti AKZUZ s.r.o. „v likvidaci“. Zcela jednoznačně totiž bylo prokázáno, že právě tato společnost uzavřela smlouvu o poskytnutí dotace, kdy obžalovaná právnická osoba jednala prostřednictvím svého statutárního orgánu, tj. jednatele – obžalovaného Libora Š. – vlastním jménem a na vlastní odpovědnost. Přečin poškození finančních zájmů Evropské unie podle ustanovení § 260 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku je přitom trestným činem vyjmenovaným v ustanovení § 7 zákona č. 418/2011 Sb., kde se jedná o taxativní výčet všech zločinů a přečinů. Nutno zdůraznit, že zákon o trestní odpovědnosti právnických osob vychází zjevně z názoru, že právnické osoby jsou subjekty práva odlišné od fyzických osob, jsou uměle právem vytvořeny a nadány způsobilostí k právům a povinnostem, jakož i k právním a protiprávním úkonům. Zákon tak vymezuje, že pokud jde o trestní odpovědnost právnické osoby, pak je trestným činem spáchaným právnickou osobou protiprávní čin spáchaný jejím jménem, v jejím zájmu nebo v rámci její činnosti (§ 8 příslušného zákonného ustanovení). Za právnickou osobu přitom může jednat statutární orgán nebo člen statutárního orgánu, případně její zaměstnanec. Zavinění právnické osoby ve vztahu k některému z trestných činů vymezených v § 7 je pak zásadně odvozováno od zavinění fyzické osoby, která při spáchání trestného činu jednala jménem právnické osoby, v jejím zájmu nebo v rámci její činnosti a v tomto případě byly dle názoru soudu splněny všechny zákonné podmínky pro trestní odpovědnost právnické osoby, neboť zcela jednoznačně přečin byl spáchán jménem této společnosti a v rámci její činnosti, přičemž ze založeného výpisu z obchodního rejstříku je jednoznačné, že právě obžalovaný Libor Š. byl a do současné doby je jednatelem této právnické osoby a v daném případě také jednal jako statutární orgán této společnosti. Podle ustanovení

§ 9 citovaného zákona je pachatelem trestného činu právnická osoba, které lze přičítat porušení nebo ohrožení zájmu chráněného trestním zákonem způsobem uvedeným v tomto zákoně. Podle odst. 3 tohoto zákonného ustanovení není trestní odpovědností právnické osoby dotčena trestní odpovědnost osob fyzických a naopak. Byl-li trestný čin spáchán společným jednáním více osob, z nichž alespoň jednak je osoba právnická, odpovídá každá z nich, jakoby trestný čin spáchala sama.

K osobě obžalovaného Libora Š. bylo zjištěno, že v současné době působí jako osoba samostatně výdělečně činná, v evidenci úřadu práce nikdy nebyl veden a v místě trvalého bydliště k jeho osobě nebyly zjištěny žádné negativní poznatky. V opise rejstříku trestů má tento obžalovaný pouze jediný záznam, ke kterému nelze přihlížet jako k přitěžující okolnosti. Jedná se totiž o podmíněné zastavení trestního stíhání, k němuž došlo usnesením státní zástupkyně OSZ ve Frýdku – Místku ze dne 28.12.2016, sp. zn. 1 ZT 138/2016, pro skutek právně kvalifikovaný jako přečin zkreslování údajů o stavu hospodaření a jmění podle § 254 odst. 1 alinea první tr. zákoníku, kdy v souvislosti s tímto rozhodnutím byla obžalovanému stanovena zkušební doba v trvání 10 měsíců. Toto usnesení nabylo právní moci dne 28.12.2016. V tomto trestním řízení byla společně s obžalovaným Liborem Š. stíhána také společnost AKZUZ s.r.o. „v likvidaci“ a způsob rozhodnutí v této věci i ve vztahu k této společnosti je totožný (tj. i vůči této společnosti je trestní stíhání podmíněně zastaveno).

Obžalovaná právnická osoba – společnost AKZUZ s.r.o. „v likvidaci“ – je do současné doby vedena v obchodním rejstříku u Krajského soudu v Ostravě, nedošlo k jejímu výmazu z obchodního rejstříku a pouze usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 9.11.2015, sp. zn. 29Cm 110/2015, bylo rozhodnuto o zrušení této obchodní společnosti s likvidací, nařízení likvidace společnosti a jmenování likvidátora společnosti.

Při úvahách o druhu a výši trestu soud vycházel z ustanovení § 37 a § 39 tr. zákoníku, kdy přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným a majetkovým poměrům pachatele, jeho dosavadnímu způsobu života a možnostem jeho nápravy. Soud posuzoval také povahu a závažnost trestného činu z hlediska významu konkrétního chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsob provedení činu a jeho následky, jakož i okolnosti, za kterých byl čin spáchán. Zvlášť byla hodnocena také osoba pachatele, míra jeho zavinění a pohnutky, jakož i polehčující a přitěžující okolnosti.

V případě obžalovaného Libora Š. je trestní sazba orientována ustanovením § 260 odst. 3 tr. zákoníku a dovoluje uložit trest odnětí svobody v rozpětí od 1 roku do 5 let nebo trest peněžitý. Soud v rámci úvah o výměře trestu dospěl k jednoznačnému závěru, že v případě obžalovaného Libora Š. lze ukládat trest odnětí svobody na jeho samé spodní hranici, tj. v trvání 1 roku. V případě tohoto obžalovaného totiž nebyly shledány žádné výrazné přitěžující okolnosti a v jeho prospěch bylo vyhodnoceno jeho doznání, snaha alespoň částečně v průběhu trestního řízení doložit podklady potvrzující oprávněné čerpání dotace i u soudu vyjádřená lítost nad svým trestním jednáním. S ohledem na všechny tyto skutečnosti byl výkon trestu také podmíněně odložen na dvouletou zkušební dobu, která je, dle názoru soudu, zcela dostatečná pro nápravu obžalovaného. Vedle trestu odnětí svobody byl obžalovanému uložen také trest peněžitý, neboť uložení tohoto druhu

trestu příslušné zákonné ustanovení umožňuje a současně dle § 67 odst. 1 tr. zákoníku bylo prokázáno, že obžalovaný se trestným jednáním snažil získat majetkový prospěch. Vzhledem k důkazům provedeným v průběhu trestního řízení i samotnému vyjádření obžalovaného ohledně případného peněžitého trestu soud ukládal peněžitý trest ve výměře 50.000,- Kč, což je adekvátní částka, kterou je schopen obžalovaný uhradit. Z hlediska ustanovení § 68 odst. 1 tr. zákoníku, které stanoví počet denních sazeb na 20 až 730, má význam samotný právní charakter projednávané trestné činnosti a její konkrétní škodlivost. Dle názoru soudu je přiměřeným počtem sazeb 500 celých denních sazeb po 100,- Kč (vzhledem k celkové výměře peněžitého trestu i finančním možnostem obžalovaného). Pro případ, že by peněžitý trest ve stanovené lhůtě nebyl vykonán, soud stanovil v souladu s ustanovením § 69 odst. 1 tr. zákoníku také náhradní trest odnětí svobody, a to v trvání 2 měsíců.

V případě ukládání trestu obžalované právnické osobě bylo nutno vycházet ze zákona č. 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, kdy lze uložit pouze druhy trestu taxativně vyjmenované v § 15 tohoto zákona. Po zhodnocení všech okolností případu i skutečnosti, že obžalovaná právnická osoba je dosud vedena ve výpise z obchodního rejstříku, přestože usnesením Krajského soudu v Ostravě, výše citovaným, bylo vysloveno její zrušení s likvidací, nařízená likvidace a jmenován likvidátor, dospěl soud k závěru, že jediným vhodným a přiměřeným trestem je trest zrušení právnické osoby v souladu s ustanovením § 16 odst. 1 tohoto zákona. Pro uložení jiného druhu trestu, zejména majetkového charakteru, nebyly splněny podmínky, neboť v průběhu řízení před soudem se nepodařilo zjistit žádný konkrétní majetek společnosti, z něhož by bylo možno takovýto druh trestu realizovat. Navíc nelze přehlédnout již zmíněné usnesení o nařízení likvidace společnosti a všechny provedené důkazy vedou k jednoznačnému závěru, že činnost této obchodní společnosti poté, kdy ji začal vyvíjet obžalovaný Libor Š., spočívala mimo jiné v páchání trestné činnosti. Přestože se jedná o nejpřísnější druh trestu, který lze uložit trestně odpovědné právnické osobě, byly dle názoru soudu splněny všechny podmínky pro jeho uložení a ani povaha právnické osoby uložení tohoto druhu trestu nevyloučila.

V průběhu trestního řízení se řádně připojil s nárokem na náhradu škody Moravskoslezský kraj, Krajský úřad Ostrava, a to s celkovou částkou ve výši 148.408,25 Kč. V průběhu řízení před soudem bylo jednoznačně prokázáno, že právě tato částka je škodou vzniklou v souvislosti s trestnou činností obžalovaného Libora Š. i obžalované právnické osoby AKZUZ s.r.o. „v likvidaci“, avšak současně výslechem svědkyně Ing. Bc. C. bylo také zjištěno, že právě tato částka je součástí pravomocného platebního výměru, který byl již v minulosti Moravskoslezským krajem, Krajským úřadem Ostrava vydán, a to na odvod za porušení rozpočtové kázně. Tento platební výměr zní na celkovou částku 2.462.485,- Kč, což je částka, která představuje součet všech vyplacených finančních prostředků z předmětné dotace společnosti AKZUZ s.r.o. „v likvidaci“. S ohledem na tuto novou skutečnost, která byla zjištěna až v průběhu řízení před soudem, proto dospěl soud k závěru, že v rámci trestního řízení nelze znovu rozhodnout o přiznání požadované částky ve výši 148.408,25 Kč tomuto poškozenému, neboť by se jednalo o dvojí právní titul pro případné vymáhání takové částky. Proto byl poškozený Krajský úřad Ostrava se svým nárokem na náhradu škody v souladu s ustanovením § 229 odst. 1 tr. řádu odkázán se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání **do 8 /osmi/ dnů** ode dne doručení jeho písemného vyhotovení prostřednictvím podepsaného soudu k Vrchnímu soudu v Olomouci.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku a obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Poškozený pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněna napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě do 8 dnů od doručení opisu rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrno, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Krajský soud v Ostravě
dne 12.10.2017

Za správnost vyhotovení:
Kateřina Kavalová

JUDr. Šárka Skalská v.r.
předsedkyně senátu